

E P I S T O L A

Et benevolentiam erga se proximis annis perspicuè cognorat, eidem, credo postremam voluntatem suam cordi futuram existimaret. Hanc autem reliquam observantiam mea erga se partè requirere visus est, ut si quando haec memoria, nominiq; sui quasi reliquiae in publicum efferrentur, à me solemni propè carmine, consilij, institutique sui in iis libris ratio redderetur. quod munus, cum saluo officio declinare non posse viderer, haud inuitus recepi. Amicissimi ergo viri recordationem libenter usurpo, atque optimi praeceptoris monumentis iucundè mihi videor ferme iusta persolvere; cuius uniuersa in me promerita nunc non contestabor, ne tenuitate mea tanti viri gloriam diminuam; Et in angusto nimis campo eius laudes concludantur, cuius labores, Et studia commune studiosorum hominum adiumentum complexa sunt. Is enim cum primum et aetate florere coepit, ad Graecarum, Latinarumq; litterarum studium ita se contulit, ut ad eas propagandas, Et illustrandas dies noctesq; incubuerit; egregiumq; suum de omnibus benè merendi animum apertè testatus est, non solum in erudienda publicè, ad de-uexam usque aetatem suam, iuuentute, quæ, dum is esset Bononia, Patavij, Venetiis, Mutina, undique ad illum confluebat; verum etiam in posteritate iuuanda, cui plurimos, atque uberrimos libros reliquit, quibus Magistratum Romanorum nomen, ordinem, tempusque explicuit, Ciuum Romanorum iura descripsit, quæue leges in Italia, Et quæ instituta in Prouincijs regendis, Iudicijsq; exercendis seruarentur; quæ ius Hierosolymis, Et Athenis; ac simul Lacademoniis quæ tempora fuissent edocuit. in quarum rerum tractatione dum versatur, innumera Graecorum, Latinorumq; scriptorum loca attingens, mirum quantum luminis, ac splendoris eis attulerit, iamq; in quietis portum gloriosè inuehi posse videbatur, cum rursus è littore soluens, Et vela dans ventis, Occidentalis Imperij, Regniq; Italici, memorabiles res gestas perpetuo historiae contextu enarrare orsus est; successusque adeo prosperos habuit, ut ex eius lucubrationibus incredibiles fructus ad uniuersum nostræ aetatis hominum genus promanarint. Etenim si tanta est, ut fertur, historiae utilitas, quæ contineat facta, dictaq; hominum illorum priscorum, qui ante Christum natum vixerunt; ut eam grauissimi viri Magistrum vitæ dicant, lucemq; veritatis; cum tamen idem tunc non esset rerum humanarum status, qui nunc est, multaq; in eis sint, Et ab horum temporum usu, Et à moribus nostris abhorrentia; quanti faciendus est Caroli Sigonii clarissimi viri labor in colligendis iis, memoriaq; mandandis, quæ Christiana religione coruscante, suisq; facibus omnia illustrante gesta sunt? In his enim tanquam in theatro Christianorum seculorum pulcherrimo conspicitur, Pontificis